

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 5

Vianoce 2001

Ročník: V.

*Nech čaro Vianoc
spríjemní chvíle pohody v kruhu rodiny
a nech nastávajúci rok prinesie Vám všetkým
veľa zdravia, šťastia a splnenia aj tých
najtajnejších želani*

praje Miroslav Kusý, starosta obce

OTVORTE DEŤOM SVOJE SRDCIA

Vianočné sviatky sú jedným z mála období, keď sa celá rodina stretne a keď nastáva čas venovať sa jeden druhému a nielen sám sebe. Vianoce sú časom lásky a pokoja.

Práve v tomto období bývajú deti najcitlivejšie. Hoci to vždy nepovedia priamo, očakávajú od nás, rodičov, svojich ochrancov, pozornosť. Nechcú sa uspokojiť s tým, že sa s nimi budeme pozerať na rozprávky. Chcú sa rozprávať, chcú sa zdôverovať, pretože práve čas vianočný akoby prebudil pocity a zvýšil túžbu po porozumení. Aj napriek tomu mnohí z nás si myslia, že vrcholom Vianoc je rozdávanie darčekov, ich pravým vrcholom je však rodinná súdržnosť. Mali by sme zabudnúť na všetky nedorozumenia, na zvyšovanie hlasu, a ak máme nejaké trvalejšie komunikačné problémy, mali by sme sa snažiť ich vyriešiť. Tiež by sme si mali nájsť čas, a nemalo by sa to týkať len vianočného obdobia, na vypočutie priani svojich detí. Mnohé z nich sa totiž uzavierajú kvôli nepriateľskému okoliu do svojho vnútorného sveta a málokedy sú ochotné ho otvoriť ostatným. A práve sviatočná atmosféra sa vám môže stať kľúčom k otvoreniu detských priani, tajomstiev a netušených otázok.

VIANOCE

Vianoce sú, keď sme spolu,
keď rodina sadá k stolu.
Mamka, ocko, detičky,
dedkovia aj babičky.

Vianoce sú od Ježiška,
dal nám lásku do balíčka.
Bolo jej dosť. Dostal každý.
Rozdelil ju raz a navždy.

Medzi ľudí, kvietočky,
zvieratká aj včeličky.
Kúsok lásky zo srdiečka,
ukry aj ty do balíčka.

PRANOSTIKY

NA VIANOCE A NOVÝ ROK

*Studený december, skorá jar.
Na Adama a Evu čakajte oblevu.
Biele Vianoce, zelená Veľká noc.
Na Nový rok blato, na Veľkú noc sneh.
V januári mráz – teší nás,
v januári voda – to je večná škoda.
V januári hliny privodia mokrú jar.
Na Tri krále zima stále.*

Chodenie s Betlehemom

Kde bolo, tam bolo v slovenskej krajine. Pod horami, v údoli riečky sa rozkladalo mestečko Bobrovec.

Na Vianoce sa vždy všetci tešili a dôkladne sa na ne pripravovali. Ti, čo boli za prácou vo svete, sa domov vracali a okrem peňazí prinášali aj nevidané veci. Dievky od Lucie do Vianoc lístky s menami mládencov po jednom pálili. Pastieri za svoju robotu vyberali naturálne z toho, čo sa gázdom urodiло. No a mládenci sa pripravovali na „chodenie s Betlehemom“. Teta Cilka Rusinová nám o tom rada rozprávala. Jej manžel robil chýrne betlehemy. Aj také malé, s ktorými betlehemci chodili.

Na Štedrý deň po večeri nám naraz zabúchali na dvere.

- Slobodno s betlehemom? -
- Slobodno. Poďte dalej, - odpovedal gazda a prvý dnu vošiel anjel. Mal dlhú bielu košeľu a v ruke betlehemček a zaspieval:

- Sem, sem, sem pastieri,
k mestu Betlehemu,
nájdete dietatko,
krásne pacholiatko,
sém, sem, sem pastieri.

Prvý vošiel Fedor:

- Pomáhaj Boh pastieri!
Čo tu počuf za chýry?
Pod dnu Jakuber.

Druhý vošiel pastier Jakuber:

- Pomáhaj Boh pastieri!
Pod dnu brat Lacko.

Treći vošiel aj Lacko:

- Pomáhaj Boh pastieri!
Valasi s osekancami v ruke a kapšami na pleci, štrngajúci do kruhu chodili a spievali:

- Valasi, valasi, čo ste porobili,
ovce vám zajali a vás polapali.
Vlka sa nebojím bez zbroje obstojím.

Vyjdem pred kolibu, ešte si po stojím a zajtra včas ráno ovečky podojím.

Ovce, moje ovce, ktože s vami pojde?

Ja s vami nepojdem, radšej vo svet pojdem.

Pri tom spievani vošiel dnu aj bača a zvalil sa na zem. Ked' to valasi videli opreli sa o svoje osekance a tiež pospali. Zobudil ich anjel svojím spevom:

- Glória in exelsis Deo.
- Povstaňte pastieri, povstaňte,

svojím ovečkám pokrm dávajte.
Bo oznamuje sa vám vesele,
že sa Boh narodil v ľudskom
tele!

Pastieri sa tiež pustili do spevu:

- Jak sa nám začalo dobre spati,
dobre spati,
tak sa nám začalo niečo zdati,
niečo zdati:

Že vtáčky spievali, kukučky ku kali na salaši, na salaši.

Pospolu sa poberajme,
pójdem k Betlemu.
Dary sebou zoberajme,
darujme malému
Ježiškovi malučkemu znova na rodeneumu.

Pristúpili valasi ku betlehemu a rad - radom mu obetovali svoje dary.

Prvý predstúpil Lacko:

- Salve nostre Domini Jezule!
Ja brat Lacko, vrtký paholek,
obetujem ti krpčeky z lásky,
aby si vedel, že som chlap valaský.

Inuter Jakuber!

Jakuber

- Salve nostre Domini Jezule!
Ja brat Jakuber obetujem tu hrudu masla, aby v tvojom Betleheme svätá jasnosť nezhasla.
Inuter Fedor!

Fedor

- Salve nostre Domini Jezule!
Ja brat Fedor obetujem ti hrudu

syra, aby v tvojom Betleheme svätá jasnosť byla.

Starý, na oferu!

Bača sa na zemi pohniezdil:

- Nejdem.

Lacko - Starý na oferu!

Bača - Bojím sa, vlk sa okotil.

Lacko - Neboj sa, Boh sa narodil.

Jakuber - Starý na oferu!

Bača sa pozviecha zo zeme:

- Pomáhaj Boh pastieri,
čo tu počuf za chýry.
V jednej dolince, pásol som ovce.

Na nešfastie zaspal som velice.
V tom vyskocil vlk z chrasti
a uchytil mi barana - šutáka,
ako jastrab vtáka.

A toho by som bol Ježiškovi obetoval.

Pristúpil ku betlehemu a poklonil sa:

- Salve nostre Domini Jezule!
Kedže iného nemám iba košík slivák, prijmi ich odo mňa, a by si nepovedal, že som starý všívák.

A ja starý, staručký,
mám ja vrtké nožičky!

Vtedy bača preskočil, či sa skôr pretočil na palici, ktorú mu pastieri podržali. Potom sa všetci pustili do spevu:

- Vezmi Kubo rohu,
zahraj Pánu Bohu.
Aleluja, aleluja,
chvala Pánu Bohu.

Dobre bolo Gubkovi, Gubkovi,
pokiaľ bol mladý.
Preskakoval pníčky,
bučky, kde aké klady,
len to zle urobil,
že sa neoženil,
pokiaľ bol mladý,
pokiaľ bol mladý.
Kohože si pošle,
pošle pre holbu vína,
kohože si pošle,
pošle keď nemá syna.

Nemá syna ani dievky
len sa nachlípe polievky
pre občerstvenia,
pre občerstvenia.
Podme, že už podme,
už nám čas prichodí,
valaská zornička
za horu zachodí.
Za horu zelenú,
za háj kalinový,
za háj kalinový
listok malinový.

Že sme my tu boli,
za zle nám nemajte,
Pane Bože dobrú noc vám daj!

Nakoniec vyšiel anjel s betlehemčekom oproti gazdinej:
- Prosíme si Ježiškovi na nohačičky! Tá ich obdarovala peniazom a či kúskom slaniny. Ponúkla ich aj koláčom. Všetko si uložili do kapsičiek a pobrali sa o dom ďalej. Tak chodili až do Silvestra.

Anna Olšovská

SOM MYŠIAČIK

*Daj nám Pane, všetko dobré
v tomto novom roku.
Zober všetko, čo je zlé
v tomto novom roku.
Odvráť od nás, čoho sa bojíme,
nadeľ nám, čo si žiadame
v tomto novom roku*

Istotne sa pamäťate ako som vás pozval k nám do materskej školy. Preto lienkы, vtáčiky, včielky spolu s pani učiteľkami, pod vedením pani učiteľky Horskej, pripravili výstavku „Plody zeme“.

Nestačil som sa s vami vynáčudovať čo dokážu vykúzliť drobné detské rúčky z množstva jesenných darov. Aj naše detičky navštívili výstavku v kultúrnom dome „Ovocia a zeleniny“. Detom sa práce veľmi páčili.

Bola teplá októbrová sobota a naše včielky spolu s pani učiteľkou Trepáčovou a rodičmi zorganizovali veľkú „Šarkaniádu“. November bol plný prekvapení.

Pod vedením pani riadičky Semanovej deti sa zapojili so svojimi prácmi osláv 770. výročia založenia obce. Zúčastnili sme sa aj výstavky. Bol som s deťmi milo prekvapený, keď starosta obce deti odmenil krásnymi hračkami. V meňe všetkých detí srdečná vďaka. Túto našu výstavku máme nadálej v materskej škole a prostredníctvom nej sa deti oboznamujú s

dejinami a súčasnosťou našej obce. Pri tejto príležitosti spolu s deťmi a pani učiteľkami som navštívil v kultúrnom dome výstavku celej obce, kde si deti spolu s pani Olšovskou zaspievali známu bobroveckú pieseň: „V pastovníčku ...“ Divadlo „Červená čiapočka“, ktoré nám zahrali naši kamaráti zo základnej školy sa nám páčilo a patrí im za to srdečná vďaka.

Aj teraz som svojim očkom nukol do všetkých tried a videl som veľké prípravy na vianočné sviatky. Zaujala ma pani učiteľka Kováčová, ktorá chystala zaujímavé výzdoby do okien spolu s lienkami.

Začiatkom decembra k nám zavítal Mikuláš a obdaroval dobré deti maličkou sladkosťou. V priebehu ďalších týždňov sa triedy úplne zmenia. Deti s pani učiteľkami ich vyzdobia adventnými vencami a kalendármi. Šikovné rúčky detí pripravia jednoduché vianočné pečivo, vianočné ozdoby a pozdravy. Detičky sa už učia básničky, pesničky, scénky, koledy, aby privítali „Vianočnú besedu pri stromčeku a sviečkach“. Za odmenu deti nájdú nové hračky a knihy. A čo ešte zažijem vám opäť napíšem nabudúce.

Váš Myšiačik

BOBROVEC SLÁVIL 770. VÝROČIE

Pri životných jubileách sa ľudia stretávajú, oslavujú a spominajú. Pri výročí obce je to tiež tak.

17. novembra sme si pripomenuli 770. výročie prvej písomnej zmienky o obci Bobrovec. V júli bola v obecných novinách „Ozvena z Bobrovcu“, ku tejto príležitosti vyhlásená súťaž: Bobrovec - „moja obec Bobrovec“. Boli pozvaní všetci súťažiaci, rodáci aj občania obce. Začali sme oslavovať divadelným predstavením rozprávkovej hry „Červená čiapkočka a tí druhí“. Najmladší ochotníci s veľkým zanietením vyvolávali úsmevy aj potlesk. V rézii Anny Olšovskej prvý raz vstúpili do čarovného sveta divadla, aby potešili svojich malých aj veľkých divákov. O hodinu po zavretí opony sa rozsvietili lustre obradnej miestnosti obecného úradu, aby privítali milých hostí. Obec Bobrovec udelil čestné občianstvo nášmu rodákovi, akademickému sochárovi Júliusovi Machajovi, ktorý žije a tvorí v Prešove. Obrad vykonal starosta obce. Pani Anna Hudáková potešila majstra, členov jeho rodiny a priateľov krásnymi bobroveckými piesňami. Podujatie viedla pani Eva Dikantová. Pó krátkej besede nasledoval zápis do pamätej knihy:

Obec Bobrovec
udeľuje
Čestné občianstvo
rodákovi
Júliusovi Machajovi

akademickému sochárovi
za celoživotné dielo, vrelý vzťah
k obci a šírenia jej dobrého mena

Kroky občanov aj hostí v sobotné aj nedele popoludnie smerovali do kultúrneho domu. Tu bola nainštalovaná výstava s exponátov výtvarenej časti súťaže na počesť výročia obce.

Všetkých zaujali drevorezby pána Jána Mašuru - betlehem, pri muzike, fujara, kríže s umučením, črpáky... Kováčov svojimi prácmi reprezentoval pán Ambráz Kovačič - svietniky, súprava ku krbu... Pani Milica Podstrelencová na počesť výročia do keramiky vtláčila erb obce a na závesný tanier patróna obce sv. Juraja na koni... Pani Dagmar Rodáková vystavovala vo veľkom kruhu kyticu zo šitej čipky. Nechybal ani aranžmán pani Danky Grajkovej so sedemstosedemdesiatkou uvitou z kvetov. Výstavu prizdobili výšivky pani Márie Hikovej a Zuzany Hikovej. Zručne vyrobené lopáre a varešky boli od Jozefa Hiku. Najmladšie zo skupiny ľudových umelcov boli: Mariana Gazdová priniesla do súťaže obrázok - koženú mozaiku kostola sv. Juraja a Zuzana Wagnerová na vypilenom kúsku dreva z kmeňa stromu drobnými korálkami vytvorila erb obce.

Na paneloch viseli výtvarene práce žiakov základnej školy: Ewy Volajovej, Martiny Lehotskej, Michaeley Dankovej, Daniela Triznu, Zlatka Šinku, Katky Machajovej, Katky Kováčovej a Mareka Grajku.

Roztomilá bola kompozícia prác detí materskej školy, ktoré pripravili veľkú papierovú tortu k výročiu, krajinku s materskou školou, strom, alegorický voz so sedemsto-sedemdesiatkou a rôzne obrázky.

Vsetci menovaní boli ocenení.

Vyvrcholením osláv bol slávnostný večer. V úvode sa starosta obce Miroslav Kusý rozhovoril o úspechoch a živote obce, o kultúrnej a športovej činnosti, o osobnostiach a histórii obce. Pani Eva Dikantová tefným sprievodným slovom uvádzala program večera, v ktorom vystúpili: žiacky spevácke zbor vedený pani učiteľkou Jelou Hazuchovou, detsky cirkevný spevokol s dirigentkou pani učiteľkou Alenou Komorášovou, ktorá pripravila aj vystúpenie mladých nádejnych muzikantov. Súčasťou programu boli ukážky z literárnej časti súťaže. V podaní pani učiteľky Ivety Ballovej, Ewy Dikantovej a 6 žiačok základnej školy boli prednesené práce autorov: Jozefa Včelu, Olgy Slušnej, Ivana Štefana Guláša, Marty Balážovej, Albína Raka, PhDr. Bartolomeja Rusinu a Anny Olšovskej.

Starosta obce ocenil všetkých súťažiacich. Medzi cenami bola aj keramika pani Podstrelencovej, ktorú pri tomto výročí venovala obci.

Záver patril našej dychovke, ktorá pod taktovkou Rudolfa Lehotského je neodmysliteľnou súčasťou kultúrneho a spoločenského života obce.

Večer 17. novembra bol studený a sychravý, ale účastníci osláv v priestoroch kultúrneho domu, pri pohári dobrého vína, ešte dlho besedovali, spomínali a tešili sa na nové stretnutia.

Anna Olšovská